

Skrivena povijest četrdesetoga retka – broj sedam

Jedanaest i dvadeset i dva

Jeff Pippenger

2026-04-04

Daniel, jedanaesto poglavlje, šesnaesti redak i dvadeset i drugi redak, oba su usklađena sa zakonom o nedjelji koji će uskoro doći. Ispunjenje desetoga retka 1989. godine dovelo je do Ukrajinskoga rata 2014., kao što je predstavljeno ispunjenjem jedanaestoga retka bitkom kod Rafije 217. pr. Kr. Jedanaesti redak do šesnaestoga retka također je jedanaesti redak do dvadeset i drugoga retka; stoga je skrivena povijest četrdesetoga retka, kako je predstavljena u redcima jedanaest do šesnaest, također predstavljena kao povijest jedanaestoga retka do dvadeset i drugoga. Skrivena povijest četrdesetoga retka predstavljena je redcima jedanaest do dvadeset i dva.

Poglavlja jedanaesto do dvadeset drugo

Ta skrivena povijest također je prikazana u poglavljima jedanaest do dvadeset i dva u Postanku, Mateju, Otkrivenju i Čeznji vjekova. Ta četiri svjedoka poglavlja „jedanaest do dvadeset i dva” usklađuju se sa skrivenom poviješću, jer skrivena povijest jesu redci jedanaest do dvadeset i dva u Danielu jedanaest. Središte četiriju svjedoka uvijek prepoznaje znak saveza, počinjući savezom smrti koji predstavlja Nimrod u jedanaestom poglavlju Postanka i završavajući bludnicom rimskom u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja.

Sedamnaest

Uz iznimku Mateja, četvorica svjedoka prepoznaju sedamnaesto poglavlje kao središnju točku razdoblja koje prikazuju. Broj sedamnaest također se pojavljuje tri puta u trima dvjesto pedesetogodišnjim proročanstvima koja su započela 457. pr. Kr., 64. i 1776. Dvije od tih linija (prva i posljednja) označuju središnju točku kada je prva linija iz 457. pr. Kr. završila 207. pr. Kr., a posljednja linija iz 1776. završava 2026. godine. Godina 207. pr. Kr. bila je između bitaka kod Rafije i Panija, a 2026. je sredina mandata posljednjega predsjednika Sjedinjenih Američkih Država.

Unutar triju dvjesto pedesetogodišnjih linija, Ptolemej je vladao sedamnaest godina. Između 313. i 330. godine u Neronovoj liniji proteže se sedamnaest godina, a sedamnaest je godina prošlo između bitke kod Rafije 217. pr. Kr. i bitke kod Panija 200. pr. Kr. Tri od četiri svjedoka iz poglavlja jedanaest do dvadeset i dva označuju svoju točnu sredinu kao sedamnaesto poglavlje. Stoga je skrivena povijest četrdesetog retka prikazana u recima jedanaest do dvadeset i dva istoga poglavlja, a četiri svjedoka iz poglavlja jedanaest do dvadeset i dva usklađuju se upravo s tim istim recima. Ispunjenje svakoga od triju 250-godišnjih proročanstava usklađuje se s tom istom poviješću. Središnja točka naglašena je kao putokaz, a osobito je prepoznata kao simbol saveza i pečata Božjega naroda.

Daniel dvanaest

Sedmi, jedanaesti i dvanaesti redak dvanaestog poglavlja Daniela označavaju završno razdoblje zapečaćivanja sto četrdeset i četiri tisuće. Sedmi redak označava 31. prosinca 2023., a dvanaesti redak 18. srpnja 2020. Raspršenje iz sedmoga retka koje je završilo 31. prosinca 2023., a započelo 18. srpnja 2020., bilo je predstavljeno u alfi i omegi triju redaka proročkoga vremena smještenih u Danielu 12. Središnji redak od 1.290 godina označava povijest od 1989. do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona kao 30, a zatim 1.260 do završetka vremena milosti za čovječanstvo. Trideset godina predstavlja dob svećeništva sto četrdeset i četiri tisuće, a 1260 godina predodražuje simbolična četrdeset i dva mjeseca iz Otkrivenja 13.

Dvostruko proročanstvo od 30 nakon kojega slijedi tisuću dvjesto šezdeset godina simbol je Abrahamova i Pavlova dvostrukog proročanstva saveza od 400 i 430 godina. Središnja točka triju vremenskih redaka u Danielu dvanaest predstavlja pobunu trinaestoga slova, a istodobno naglašava savez i zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Ta se tri retka također usklađuju sa skrivenom poviješću te dodaju još jedno svjedočanstvo naglasku da je središnja točka simbol saveza.

Proljeće i jesen

Sa svim tim crtama moramo uključiti tri svjedoka proljetnih i jesenskih blagdana smještenih u Levitskom zakoniku dvadeset i tri, usklađenih i sjedinjenih s pentekostnim razdobljem u povijesti križa. Ondje je poglavlje dvadeset i tri, što je simbol Kristova djela pomirenja. To se poglavlje sastoji od četrdeset i četiri retka, simbolički predstavljajući 22. listopada 1844. Dvadeset i drugi listopada predstavlja 22 dana u listopadu, počinjući prvim danom i završavajući dvadeset i drugim danom, te tako nosi obilježja hebrejskoga alfabeta. Budući da je listopad deseti mjesec, kada se pomnoži s dvadeset i drugim danom, daje 220.

U hebrejskom kalendaru deseti dan sedmoga mjeseca bio je Dan pomirenja, a deset puta sedam jest sedamdeset, simbol vremena kušnje. Dvije tisuće i tristo godina završilo je 1844. kada je stigao treći anđeo, kako je predloženo trećim dekretom koji je započeo to razdoblje. Bilo je određeno sedamdeset tjedana kao vrijeme kušnje tada dodijeljeno drevnom doslovnom Izraelu na početku 2.300 dana, a na završetku tih dana razdoblje kušnje za suvremeni duhovni Izrael bilo je predstavljeno desetim danom sedmoga mjeseca, što odgovara broju sedamdeset. Dvadeset drugi listopada 1844. predodražuje uskoro dolazeći nedjeljni zakon, i ondje simboličnih sedamdeset godina vremena kušnje završava za adventizam sedmoga dana, kao što je završilo za Židove kada je Stjepan bio kamenovan.

1844. predstavlja razdoblje kada su stigla dva anđela, drugi pri prvom razočaranju, a treći pri velikom razočaranju. „44“ predstavlja dvostruku poruku, kako je prikazano u četrdeset i četvrtom retku jedanaestog poglavlja Daniela, u vijestima s istoka i sa sjevera. Levitski zakonik dvadeset i tri sastoji se od četrdeset i četiri retka koji dijele svete blagdane na proljetne i jesenske. Tih četrdeset i četiri retka predstavljaju dvostruku poruku. Ta su dva razdoblja predstavljena s po dvadeset i dva retka, tako da i proljetni i jesenski blagdani predstavljaju dvadeset i dva slova hebrejskoga kalendara. Kada se ta dva svjedoka od dvadeset i dva retka spoje zajedno s pentekostnim razdobljem, tvore okvir od tri koraka.

Prvi korak jest putokaz sastavljen od tri dijela, nakon kojih slijedi pet dana, kao što je i posljednji od triju putokaza. Srednji putokaz jest trideset dana poučavanja licem u lice od Krista s onima koji se pomazuju za svećenike za službu u crkvi pobjedonosnoj. Levitski zakonik dvadeset i treće poglavlje usklađuje se sa skrivenom poviješću četrdesetoga retka.

Sredine

Središnja točka niza od jedanaestoga do dvadeset drugoga poglavlja Postanka jest sedamnaesto poglavlje, gdje je uspostavljen drugi korak trostupanjskog Abrahamova saveza i znak obrezanja. Točno središte svih redaka smještenih od jedanaestoga do dvadeset drugoga poglavlja jest Postanak 17,22:

Nego ću svoj savez uspostaviti s Izakom, kojega će ti Sara roditi u ovo određeno vrijeme iduće godine. Tada prestade govoriti s njim i Bog uzađe od Abrahama. Postanak 17,22.

Bog je počeo govoriti Abrahamu u prvom retku, a svoj je razgovor završio u dvadeset i drugom retku, tako da je cijeli dijalog o savezu obrezanja bio smješten unutar proročkoga konteksta dvadeset i dvaju slova hebrejskoga alfabeta, dok je tema dvadeset i dvaju redaka bio obred obrezanja, koji je trebalo izvršiti osmoga dana. Središte ili polovište odlomka iz Postanka jest Božji saveznički odnos sa sto četrdeset i četiri tisuće, kako je prikazan Abrahamovim savezom obrezanja. Sredina niza poglavlja Postanka od jedanaestoga do dvadeset i drugoga jest sedamnaesto poglavlje, a apsolutna sredina toga poglavlja jest dvadeset i drugi redak, gdje Bog završava svoj razgovor o savezu s Abrahamom, stavljajući tako polovište u kontekst hebrejskoga alfabeta od dvadeset i dvaju slova. Središte tih dvadeset i dvaju redaka, naravno, jest jedanaesti redak.

I obrezujte tijelo svoje kože; i to će biti znak saveza između mene i vas. Postanak 17,11.

Središnje točke četiriju odlomaka poglavlja jedanaest do dvadeset i dva u Bibliji obuhvaćaju tri retka kako bi se dovršila misao središnje točke.

Ovo je moj Savez, koji ćete držati između mene i vas i tvoga potomstva poslije tebe: svako muško među vama neka bude obrezano. Obrezujte tijelo svoje kože, i to će biti znak Saveza između mene i vas. Svako muško od osam dana neka bude obrezano među vama, naraštajima vašim, bilo ono koje je rođeno u kući, bilo ono koje je kupljeno novcem od kojega tuđinca koji nije od tvoga potomstva. Postanak 17,10–12.

Znak je znamenje koje predstavlja stijeg. Ovaj odlomak govori o stijegu, a to su sto četrdeset i četiri tisuće. Muško je dijete trebalo biti obrezano osmoga dana, kao što je i Noin savez bio s osam duša u korablji, čime se broj osam upotrebljava da poveže noahidski savez s abrahamovskim savezom. Oni trebaju biti Filadelfijci, jer trebaju biti obrezani, što Pavao prepoznaje kao simbol razapinjanja tijela. Kada je tijelo razapeto, Kristovo je božanstvo iznutra, a ta je kombinacija stijeg; jer, kako kaže sestra White: „Kad se Kristov karakter savršeno reproducira u Njegovoj djeci, On će se vratiti po njih.”

„Ljudska je narav iskvarena i pravedno je osuđena od svetoga Boga. Ali je osigurana mogućnost za grešnika koji se kaje, tako da po vjeri u pomirbenu žrtvu jedinorođenoga Sina Božjega može primiti oprostjenje grijeha, naći opravdanje, primiti posinstvo u nebesku obitelj i postati baštinikom kraljevstva Božjega. Preobrazba karaktera ostvaruje se djelovanjem Duha Svetoga, koji djeluje na ljudsko biće usađujući u njega, u skladu s njegovom željom i pristankom da se to izvrši, novu narav. Slika Božja obnavlja se u duši, i iz dana u dan on biva osnažen i obnovljen milošću te osposobljen da sve potpunije odražava Kristov karakter u pravednosti i istinskoj svetosti.“

„Ulje koje je toliko potrebno onima koji su prikazani kao lude djevice nije nešto što se stavlja izvana. Oni trebaju unijeti istinu u svetište duše, kako bi ona očistila, oplemenila i posvetila. Nije im potrebna teorija; potrebna su im sveta učenja Biblije, koja nisu nesigurne, nepovezane doktrine, nego žive istine koje obuhvaćaju vječne interese što se usredotočuju u Kristu. U njemu je cjelovit sustav božanske istine. Spasenje duše po vjeri u Krista temelj je i stup istine. Oni koji iskazuju pravu vjeru u Krista očituju je svetošću karaktera, poslušnošću Božjem zakonu. Oni shvaćaju da istina kakva je u Isusu doseže nebo i obuhvaća vječnost. Oni razumiju da karakter kršćanina treba odražavati Kristov karakter i biti pun milosti i istine. Njima se udjeljuje ulje milosti koje održava svjetlo koje nikada ne gasne. Duh Sveti u srcu vjernika čini ga potpunim u Kristu. Nije siguran dokaz da je muškarac ili žena kršćanin to što pokazuje duboke osjećaje kada se nađe u uzbudljivim okolnostima. Onaj koji je nalik Kristu ima u svojoj duši duboku, odlučnu, ustrajnu sastavnicu, a ipak ima svijest o vlastitoj slabosti te nije zaveden ni obmanut od Đavla da bi se pouzdavao u sebe. On poznaje Božju riječ i zna da je siguran samo dok svoju ruku stavlja u ruku Isusa Krista i čvrsto ga se drži.“

„Karakter se otkriva u krizi. Kada je ozbiljan glas u ponoć objavio: ‘Evo zaručnika, izlazite mu u susret’, usnule su se djevice prenele iz sna, i pokazalo se tko se bio pripremio za taj događaj. Obje su skupine bile zatečene, ali jedna je bila pripravna za tu izvanrednu okolnost, a druga se našla nepripravna. Karakter se otkriva okolnostima. Izvanredne prilike iznose na vidjelo pravo kakvoću karaktera. Neka iznenadna i neočekivana nesreća, žalost zbog gubitka, ili kriza, neka neočekivana bolest ili tjeskoba, nešto što dušu dovodi licem u lice sa smrću, iznijet će na vidjelo pravu nutrinu karaktera. Očitovat će se postoji li doista stvarna vjera u obećanja riječi Božje. Očitovat će se održava li dušu milost, ima li ulja u posudi sa svjetiljkom.“

„Vremena kušnje dolaze na sve. Kako se vladamo pod kušnjom i provjeravanjem Božjim? Gase li se naše svjetiljke? ili ih i dalje držimo da gore? Jesmo li pripravljeni za svaku izvanrednu priliku svojom povezanošću s Onim koji je pun milosti i istine? Pet mudrih djevica nisu mogle prenijeti svoj karakter na pet ludih djevica. Karakter moramo oblikovati kao pojedinci. On se ne može prenijeti na drugoga, čak ni kada bi ga njegov nositelj bio voljan žrtvovati. Mnogo je toga što možemo učiniti jedni za druge dok milost još uvijek traje. Možemo predstavljati Kristov karakter. Možemo davati vjerne opomene onima koji griješe. Možemo ukoravati, prijekoravati, sa svom strpljivošću i naukom, primjenjujući učenja Svetoga pisma na srce. Možemo pružati iskreno suosjećanje. Možemo moliti jedni s drugima i jedni za druge. Živeći razboritim životom, održavajući sveti razgovor, možemo dati primjer onoga što kršćanin treba biti; ali nitko ne može drugome dati vlastiti oblik karaktera. Razmotrimo valjano činjenicu da trebamo biti spašeni, ne kao skupine, nego kao pojedinci. Bit ćemo suđeni prema

karakteru koji smo oblikovali. Pogibeljno je zanemariti pripravu duše za vječnost i odgađati pomirenje s Bogom do smrtnih postelje. Po svakodnevnim životnim postupcima, po duhu koji pokazujemo, određujemo svoju vječnu sudbinu. Tko je vjeran u najmanjem, vjeran je i u mnogome. Ako smo Krista učinili svojim uzorom, ako smo hodili i radili kako nam je On dao primjer u vlastitom životu, bit ćemo sposobni suočiti se sa svečanim iznenađenjima koja će doći na nas u našem iskustvu i reći iz srca: 'Ne moja volja, nego tvoja, neka bude.'"

„U vremenu kušnje, u vremenu u kojem živimo, trebali bismo smireno razmatrati uvjete spasenja i živjeti u skladu s uvjetima iznesenima u Božjoj riječi. Trebali bismo se odgajati i uvježbavati, iz sata u sat i iz dana u dan, pomnom stegom, kako bismo izvršavali svaku dužnost. Trebali bismo upoznati Boga i Isusa Krista kojega je on poslao. U svakoj kušnji naša je prednost crpiti od Onoga koji je rekao: 'Neka se uhvati za moju snagu, da sa mnom sklopi mir; i sklopit će mir sa mnom.' Gospodin kaže da nam je spremniji dati Duha Svetoga nego što su roditelji spremni dati kruh svojoj djeci. Onda imajmo ulje milosti u svojim posudama sa svojim svjetiljkama, kako se ne bismo našli među onima koji su prikazani kao lude djevice, koje nisu bile pripravljene izaći u susret zaručniku.“ Review and Herald, 17. rujna 1895.

Zastava sto četrdeset i četiri tisuće, koji su bili predodređeni Abrahamovim obrezanjem i osam duša na korablji, jesu mudre djevice u prisposobi koje savršeno odražavaju Kristov karakter u krizi koja uskoro dolazi. Posve je prikladno što je sestra White zaključila odlomak navodeći Izaiju, jer je to odlomak koji se izravno odnosi na vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

U onaj dan pjevajte o njoj: Vinograd crnoga vina. Ja ga, Gospod, čuvam; zalijevat ću ga svakoga časa; da ga tko ne ošteti, čuvat ću ga noću i danju. Gnjeva nema u meni: tko bi mi u boju postavio trnje i draču? Prošao bih kroz njih, spalio bih ih zajedno. Ili neka se uhvati moje snage, da sklopi mir sa mnom; i sklopit će mir sa mnom. Učinit će da oni koji dolaze od Jakova puste korijen; Izrael će procvasti i potjerati pupove te će ispuniti lice svijeta plodom. Je li ga udario kao što je udario one koji su njega udarili? Ili je pobijen kao što su pobijeni oni koje je on pobio? S mjerom, kad potjera, ti ćeš se s njim parbiti; on zaustavlja svoj silni vjetar u dan istočnoga vjetra. Stoga će se ovime očistiti Jakovljeva bezakonja; i ovo je sav plod uklanjanja njegova grijeha: kad sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje satrvano u komade, gajevi i likovi neće više stajati. Ipak će utvrđeni grad opustjeti, i prebivalište će biti napušteno i ostavljeno kao pustinja; ondje će tele pasti, ondje će lijevati i obrstiti njegove grane. Kad se njegove grane osuše, bit će odlomljene; žene dolaze i pale ih; jer je to narod bez razuma; zato im se neće smilovati onaj koji ih je stvorio, i onaj koji ih je sazdao neće im iskazati milost. Izaija 27:2–11.

„Dan istočnoga vjetra“, kada se bezakonje Jakovljevo čisti, a drugi razred „naroda bez razuma“ sabire i spaljuje, vrijeme je pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. U tom razdoblju onaj tko želi sklopiti mir s Kristom može to učiniti, ali završni su pokreti brzi.

Svećenici su trebali imati trideset godina kad su počinjali služiti, a sto četrdeset i četiri tisuće Petrovo je kraljevstvo svećenika koji u posljednjim danima obnavljaju savez s Bogom.

I vi se, kao živo kamenje, ugrađujete se u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, ugodne Bogu po Isusu Kristu. 1 Petar 1:5.

Svećenici su bili pripravljeni služiti tijekom osmodnevne službe pomazanja; stoga je broj osam simbol pomazanoga svećeništva koje je unutar kovčega.

Aaronov štap

Pomazano svećenstvo stotinu četrdeset i četiri tisuće predstavljeno je unutar Kovčega saveza kao Aronov štap koji je procvao. Kada je Aronov štap procvao, to je načinilo razliku između Arona i ostalih štapova plemena Izraelovih koji nisu procvali. U Svetom pismu kiša je ta koja uzrokuje pupanje biljaka.

Svi proroci govore o posljednjim danima, stoga Aronov štap svećeništva predstavlja pomazanje sto četrdeset i četiri tisuće u okolnostima koje su usporedive s Ilijom na Karmelu i mileritima 1844. godine. To se odnosi na trenutak kada postoji jasna razlika između istinite i lažne poruke pozne kiše. Tu razliku uspostavlja Joel kada prepoznaje da je „novo vino” odsječeno od jedne skupine. Skupina kojoj je novo vino odsječeno od usta jesu Izaijini pijanci Efrajimovi. Oni su također oni koji su optužili učenike da su pijani na Pedeseticu, i oni su buntovnici iz 1888. godine, koji su slijedili svoje oce, koji su bili buntovnici iz 1863. godine. Sve se te proročke linije podudaraju s linijom koju sestra White prepoznaje kao onu koja nastupa kada svijet shvati da je adventizam znao za vatrene kugle iz Nashvillea otprilike sto dvadeset i pet godina, a nije rekao ništa.

8, osamdeset i 81

Broj trideset i broj osam simboli su svećenstva sto četrdeset i četiri tisuće, koji su stijeg posljednjih dana, što predstavlja sjedinjenje božanstva i čovječstva. Broj osam desetina je broja osamdeset, koji je broj osamdesetorice hrabrih svećenika koji su se, zajedno s velikim svećenikom, suprotstavili kralju Uziji, koji je pokušao prinijeti kad u svetome mjestu. Osamdeset i jedan predstavlja božanstvo sjedinjeno s čovječtvom u kontekstu svećenstva pobjedonosne crkve. Povijest Uzijine pobune povezuje to svećenstvo od osamdeset i jednoga upravo u samoj krizi koja se podudara s pobunom Ptolemeja neposredno nakon bitke kod Rafije. Svi proroci prepoznaju posljednje dane, stoga je svećenstvo božanstva sjedinjena s čovječtvom, koje je svećenstvo pobjedonosne crkve sastavljeno od osamdeset ljudskih svećenika i jednoga božanskog Velikog Svećenika, prepoznato u povijesti koja je započela 2014. godine kada je započet Ukrajinski rat.

Središnje poglavlje dvanaestopoglavnoga niza u Postanku jest sedamnaesto poglavlje. Središnji redak dvanaestopoglavnoga niza jest dvadeset i drugi redak. Dvadeset i drugi redak označuje jasan završetak razgovora između Boga i Abrahama koji je započeo u prvome retku, te tako određuje dvadeset i drugi redak kao završetak proročke linije koja nosi pečat dvadeset i dvaju slova hebrejskoga alfabeta. Središnji redak niza od dvadeset i dva retka jest jedanaesti redak, koji je ujedno srednji od triju redaka što označuju stijeg sto četrdeset i četiri tisuće. Jedanaesti redak je stoga srednji od triju zasebnih redaka, a jedanaesti redak prenosi glavnu istinu ne samo dvadeset i dvaju redaka, nego i triju redaka unutar kojih se nalazi, određujući tako jedanaesti i dvadeset i drugi redak kao početak i završetak glavne misli. Prema tome, jedanaesti do dvadeset i drugi redak u sedamnaestome poglavlju predstavlja glavnu temu jedanaestoga do dvadeset i drugoga poglavlja.

Sredina poglavlja od jedanaestog do dvadeset drugog u Evanđelju po Mateju jest šesnaesto poglavlje.

Tada zapovjedi svojim učenicima da nikomu ne kažu da je on Isus Krist. Matej 16,20.

Kao i na sredini Postanka, dvadeseti redak označava završetak određenoga razgovora koji je započeo u trinaestome retku kada su Krist i učenici stigli u Cezareju Filipovu.

A kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita svoje učenike govoreći: Što govore ljudi, tko sam ja, Sin čovječji? A oni rekoše: Jedni kažu da si Ivan Krstitelj; drugi Ilija; a drugi opet Jeremija ili jedan od proroka. Reče im: A vi, što vi kažete, tko sam ja? A Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga. A Isus odgovori i reče mu: Blažen si, Šimune Barjona, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego moj Otac koji je na nebesima. A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na toj stijeni sagrađit ću svoju crkvu, i vrata paklena neće je nadvladati. I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god svezesh na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima. Tada zaprijeti svojim učenicima da nikomu ne kazuju da je on Isus Krist. Matej 16:13–20.

Rafija i Panijum

Ne samo da središnji odlomak u Mateju predstavlja zaseban razgovor i temu, nego se, baš kao što se savezna simbolika svjedočanstva Postanka podudara s bitkom kod Rafije, Matejev razgovor odvija u Cezareji Filipovoj, to jest u Paniju. Panij iz petnaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela jest središnja točka Matejeva niza od dvanaest poglavlja, a Rafija iz jedanaestoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela središnja je točka niza od dvanaest poglavlja u Postanku.

Dvije stotine i pedeset godina koje su započele 457. pr. Kr. završile su 207. pr. Kr., na sredini između Rafije iz jedanaestoga retka i Panija iz petnaestoga retka, gdje se susreću znak Abrahamova obrezanja i Petrovo priznanje Mesije. U Matejevoj liniji, Petar svjedoči o svojem prepoznavanju Krista, Sina Božjega, pri njegovu krštenju.

Šimun znači „onaj koji čuje“, a Barjona znači „sin golubice“. Šimun je bio onaj koji je čuo poruku Kristova krštenja, kada je Duh Sveti sišao u obliku golubice. Kristovo je krštenje predoznicalo 11. kolovoza 1840., kada je sišao silni anđeo iz desetoga poglavlja Otkrivenja. Isti je anđeo sišao 11. rujna. Petar predstavlja one koji prepoznaju 11. rujna kao poruku kušnje naraštaja sto četrdeset i četiri tisuće.

Petar predstavlja one koji primjenjuju metodologiju red na red. On je „sin“ golubice, te kao sin simbolično predstavlja posljednji naraštaj. Petar je simbol posljednjega naraštaja, a simboličkim brojevnim značenjem svoga imena predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće. Petar predstavlja završni naraštaj koji čuje poruku osnaženja kada se Krist pojavljuje u proročkoj liniji. Petar je prepoznao poruku povezanu s Kristovim krštenjem, te je stoga mogao prepoznati Isusa kao Pomazanika, što je na hebrejskom Mesija, a na grčkom Krist. Petar predstavlja one koji razumiju da je anđeo iz Otkrivenja osamnaest, koji je sišao 11. rujna, također sišao 11. kolovoza 1840. godine. Petar predstavlja one koji razumiju 11. rujna kao oznaku na putu koja se uspostavlja samo svjedočanstvom dviju ili triju linija.

Petrovo je priznanje da 11. rujna označava dolazak trećega jaoa, koji je poruka kušnje za posljednji naraštaj. To je priznanje mjesto gdje se ime mijenja. Abraham je u Rafiji, a Petar je u Paniju, neposredno prije križa. Između Panija i križa Petar će pohoditi Goru preobraženja. U Paniju se Šimun mijenja u Petra kada je iznio svoje priznanje poruke kušnje za svoj naraštaj. Za sto četrdeset i četiri tisuće ta je poruka kušnje islam trećega jaoa, koji je u proročku povijest stupio 11. rujna.

Početak kušnje adventizma započeo je 11. rujna, a na završetku kušnje adventizma poruka islama trećega jaoja prepoznaje kada i gdje se Šimunovo ime mijenja. Poruka koju Petar razumije na kraju, a koja je na početku bila predložena porukom 11. rujna, ispravljena je poruka vatrenih kugli iz Nashvilea. Ondje blagdan truba dolazi u povezanosti s uzdizanjem stijega i zatvorenim vratima Dana pomirenja.

Nastavit ćemo s ovim stvarima u sljedećem članku.